

Stabilizācijas un asociācijas nolīgums starp EK un Bosniju un Hercegovinu

Eiropas Parlamenta 2008. gada 23. oktobra rezolūcija par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentūras secinājumus Saloniku Eiropadomes sanāksmē 2003. gada 19. - 20. jūnijā un to pielikumu „Saloniku programma Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju”,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 7. novembra lēmumu uzsākt sarunas ar Bosniju un Hercegovinu par Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu,
- ņemot vērā to, ka Stabilizācijas un asociācijas nolīgums tika parafēts 2007. gada 4. decembrī un parakstīts 2008. gada 16. jūnijā,
- ņemot vērā Stabilizācijas un asociācijas nolīguma projekta noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses (8226/2008),
- ņemot vērā ceļvedi vīzu liberalizācijai, ko Eiropas Komisija 2008. gada 5. jūnijā iesniedza Bosnijai un Hercegovinai,
- ņemot vērā Pagaidu nolīgumu par tirdzniecību un ar tirdzniecību saistītajiem jautājumiem starp Eiropas Kopienām, no vienas puses, un Bosniju un Hercegovinu, no otras puses, tam pievienotos pielikumus un protokolus, kā arī kopīgo deklarāciju un Eiropas Kopienas deklarāciju, kas pievienota Nobeiguma aktam,
- ņemot vērā Reglamenta 103. panta 2. punktu,
  - A. tā kā Stabilizācijas un asociācijas nolīgums ir pirmais visaptverošais starptautiskais nolīgums starp Bosniju un Hercegovinu un Eiropas Savienību, ar kuru tiek izveidotas līgumattiecības starp abām pusēm, kas veicinās Bosnijas un Hercegovinas pārtapšanu par pilntiesīgu suverēnu valsti, kuras nākotne, kā tas tika paziņots iepriekš minētajā Saloniku Eiropadomes sanāksmē, ir Eiropas Savienībā;
  - B. tā kā ar šo nolīgumu ir iespējams veicināt Bosnijas un Hercegovinas ekonomiku, jo tajā ir iekļauti noteikumi, kas uzliek šai valstij saistības liberalizēt tirgu, tādējādi palielinot tās uzņēmumu konkurētspēju un piesaistot ieguldījumus, modernizēt tiesisko regulējumu, padarot to iedarbīgāku un pārredzamāku, kā arī pakāpeniski tuvināt Bosnijas un Hercegovinas normatīvos aktus *acquis communautaire*;
  - C. tā kā šis pagaidu nolīgums, kas ir stājies spēkā kopš 2008. gada 1. jūlija, un ar kuru pakāpeniski atceļ visus tirdzniecības ierobežojumus starp abām pusēm, varētu īslaicīgi apgrūtināt Bosnijas un Hercegovinas ekonomiku ES produkcijas radītās konkurences un muitas ienākumu samazināšanās dēļ;

- D. tā kā šajā Stabilizācijas un asociācijas nolīgumā ir noteikumi par iestāžu darba uzlabošanu, tiesiskuma stiprināšanu, cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, ievērošanu;
- E. tā kā šajā nolīgumā ir paredzēts, ka abām pusēm jāsadarbojas tādās jutīgās jomās kā vīzas, robežkontrolē, patvēruma piešķiršana un migrācija, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana, terorisma apkarošana un cīņa pret organizēto noziedzību;
- F. tā kā Bosnijas un Hercegovinas policijas struktūrvienību reformas īstenošana jāuzskata par daļu no valsts centieniem uzlabot spēju risināt iepriekšminētos jautājumus;
- G. tā kā arī vispārējās un profesionālās izglītības un apmācības līmeņa celšana un jaunatnes politikas un jaunatnes darba, tostarp neformālās izglītības uzlabošana Bosnijā un Hercegovinā ir viens no šī nolīguma mērķiem;
- H. tā kā vajadzīgi stiprāki centieni, lai pārvarētu sadalījumu etniskajā ziņā un virzītos uz patiesu samierināšanos starp pusēm; tā kā šo centienų īpašam mērķim ir jābūt jaunajai paaudzei, nodrošinot kopīgas izglītības programmas abās kopienās un arī iegūstot kopīgu izpratni par nesenojiem traģiskajiem notikumiem valstī;
- I. tā kā Bosnija un Hercegovina daudzējādā ziņā vēl joprojām ir etniski sadalīta valsts, kas traucē tās pārtapšanu par patiesi funkcionējošu valsti un demokrātiju;
- J. tā kā dalība Eiropas Savienībā ir iespējama Bosnijai un Hercegovinai tikai kā vienai valstij, nevis tās vienībām, kurām nav autonomas suverenitātes; tā kā tādēļ šo vienību interesēs ir nodrošināt, ka Bosnija un Hercegovina ir pilnībā darbaspējīga valsts, kas spēj izpildīt visus dalībvalsts kritērijus un saistības;
- K. tā kā 125 072 cilvēki ir oficiāli reģistrēti kā iekšienē pārvietotās personas, no kuriem saskaņā ar Bosnijas un Hercegovinas valdību 8000 valsts iekšienē pārvietoto personu vēl joprojām dzīvo sabiedriskos centros, īpaši tāpēc, ka teritorijās, no kurām viņi nāk, trūkst piemērotu mājokļu, infrastruktūras un darba vietu;
- L. tā kā nevalstiskās organizācijas ir veikušas patieso darbu uz vietas, cenšoties padarīt panesamāku valsts iekšienē pārvietoto personu un bēgļu situāciju;
- M. tā kā arī 45 000 oficiāli reģistrētiem cilvēkiem nepieciešama palīdzība, lai atgrieztos savā pirmskara dzīvesvietā;
- N. tā kā kara laika noziegumu izmeklēšanai jānotiek ar vienlīdz lielu apņēmību, efektivitāti un līdzekļiem gan valsts, gan vietējā līmenī,
1. atzinīgi vērtē šā svarīgā nolīguma parakstīšanu un mudina visas ES dalībvalstis nekavējoties to ratificēt; ir pārliecināts, ka šis nolīgums stiprina Bosnijas un Hercegovinas ES perspektīvas un sniedz šai valstij unikālu iespēju panākt mieru, stabilitāti un labklājību;
  2. īpaši politiskajiem vadītājiem atgādina viņu nozīmīgo atbildību kopīgi īstenojot reformas visos līmeņos — valsts, kopienų un vietējā — izradīt pietiekamu tālredzību un noteiktību, lai modernizētu valsti un palielinātu tās efektivitāti, it īpaši atceļot visus nevajadzīgos juridiskos un administratīvos šķēršļus un modernizējot administratīvās struktūras; uzskata, ka jo īpaši federācijas iestādēm būtu steidzami jāapsver konkrēti pasākumi šo mērķu īstenošanai;

3. šajā sakarā atgādina, ka Bosnijai un Hercegovinai atbilstīgi Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam un pagaidu nolīgumam cita starpā:
  - a. pakāpeniski jāatceļ visi ES produkcijai noteiktie kvantitatīvie ierobežojumi;
  - b. jāatceļ muitas nodokļi saskaņā ar apspriestajiem grafikiem;
  - c. jāvienkāršo caur Bosnijas un Hercegovinas teritoriju ar jebkuru transporta veidu pārvadājamo preču plūsma un
  - d. jāveic pilnīga visu valstī pastāvošo atbalsta shēmu uzskaitē, lai visas tās saskaņotu ar ES tiesību aktiem, un jāizveido neatkarīga iestāde valsts atbalstam;
4. uzskata, ka ar Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ir iespējams veicināt Bosnijas un Hercegovinas ekonomiku, jo tajā ir iekļauti noteikumi, kas uzliek šai valstij saistības liberalizēt tirgu, tādējādi palielinot tās uzņēmumu konkurētspēju un piesaistot ieguldījumus, un modernizēt tās tiesisko regulējumu, padarot to iedarbīgāku un pārredzamāku; mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes veikt vajadzīgos pasākumus, lai palielinātu tiešo ārvalstu ieguldījumu līmeni valstī;
5. uzskata, ka iepriekš minētie pasākumi nozīmē to, ka visos līmeņos, tostarp arī valsts, ir jānostiprina Bosnijas un Hercegovinas administratīvā jauda, jo valstij būs jāuzrauga un jānodrošina no šī nolīguma izrietošo saistību ievērošana, neatkarīgi no tā, kuras struktūrvienības atbild par šā Stabilizācijas un asociācijas nolīguma īstenošanu;
6. atgādina, ka abām autonomajām vienībām ir jāvirzās uz priekšu privatizācijas procesā, taču uzsver, ka to ir jādara pārredzamos apstākļos un saskaņā ar atbilstīgu normatīvu un tiesisku regulējumu, un šā procesa rezultātiem ir jāveicina ilgstoša ekonomiskā attīstība valstī;
7. aicina Bosnijas un Hercegovinas parlamentu ciešā sadarbībā ar autonomo vienību parlamentiem pārraudzīt Stabilizācijas un asociācijas nolīguma īstenošanu un veicināt ar stabilizācijas un asociācijas nolīgumu un Eiropas partnerību saistīto tiesību aktu pieņemšanu;
8. ir pārliecināts, ka noteikumi par sadarbību tādās jomās kā vīzas, robežu pārvaldība, migrācija, cīņa pret organizēto noziedzību un terorismu Bosnijā un Hercegovinā dos spēcīgu stimulu turpināt darbu pie nesen pieņemtās policijas reformas, veicinot plašāku sadarbību starp dažādām policijas struktūrvienībām un panākot procedūru un prakses lielāku saskaņošanu; aicina ES Policijas misiju Bosnijā un Hercegovinā veicināt šo procesu;
9. atzinīgi vērtē to, ka šajā nolīgumā ir atbalstīts princips par nediskriminējošu piekļūšanu Bosnijas un Hercegovinas izglītības un arodapmācību sistēmām neatkarīgi no dzimuma, nacionālās izcelsmes vai reliģijas; uzskata, ka jāveic liels darbs, lai pārvarētu pašreiz valstī pastāvošās segregācijas struktūras; uzskata, ka izglītībai un zināšanām, kuras iegūst, daudzus gadus kopš bērnības dzīvojot blakus, ir svarīga nozīme izlīguma procesā;
10. uzskata, ka ES ir jāveicina akadēmiska un pētniecības sadarbība, tostarp darbinieku apmaiņas starp Bosniju un Hercegovinu un citām reģiona valstīm, kā arī starp iepriekš minētajām valstīm un ES dalībvalstīm; šajā sakarībā atgādina par ieguldījumu, ko šā mērķa sasniegšanā var sniegt ES programmas, kā arī to, ka nekavējoties ir jāizveido valsts aģentūra, kuras pienākums būtu īstenot šīs programmas, kuras pašlaik jau ir pieejamas

Rietumbalkānu valstīm;

11. mudina Bosnijas un Hercegovinas izglītības iestādes beidzot izveidot valsts aģentūru, kas nepieciešama, lai Bosnijas un Hercegovinas pilsoņiem ļautu piedalīties Kopienas mobilitātes programmās, kuras pēc šā Parlamenta norādījuma ir atvērtas Rietumbalkānu valstīm; uzskata, ka līdz ar studentu un pētnieku mobilitātes veicināšanu Kopienas atbilstīgajām programmām jāveicina arī sadarbība starp mācību iestādēm dažādās šīs valsts autonomajās vienībās;
12. uzskata arī, ka ņemot vērā sociālās un ekonomiskās sekas, kas varētu rasties pēc Pagaidu nolīguma stāšanās spēkā, ES pirmspievienšanās palīdzības instrumentam (IPA)¹ jāveicina valsts sociālās nodrošināšanas sistēmas un darba tiesību aktu modernizēšana, kā arī jāsniedz atbalsts darba tirgus organizācijām un arodbiedrībām, Bosnijas un Hercegovinas transporta infrastruktūru pilnveidošanai, lai veicinātu ekonomisko attīstību, kā arī vides politikas virzieniem piesārņojuma samazināšanai, enerģijas patēriņa optimizācijai un atkritumu apsaimniekošanas uzlabošanai; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valsts IPA koordinatora iecelšanu ieilgušu sarunu rezultātā, kā to pieprasīja Komisija;
13. aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, kas pielāgoti īpašajiem Bosnijas un Hercegovinas apstākļiem, lai palīdzētu valsts pievienošanās procesam ES un veicinātu to;
14. mudina Eiropas Komisiju iekļaut valsti visās iniciatīvās, kuras ir paredzētas saziņas veicināšanai starp cilvēkiem, pilsoniskās sabiedrības attīstībai, kā arī Bosnijas un Hercegovinas ekonomiskās un sociālās attīstības nostiprināšanai;
15. pauž bažas par progresu trūkumu attiecībā uz bēgļu un valsts iekšzemē pārvietoto personu atgriešanos savās pirmskara dzīvesvietās, piemēram, Serbijas Republikas Posavinā; atgādina, ka jānodrošina vietējo pašvaldību lielāka iesaistīšanās un dalība atgriešanas procesā, jāorganizē mērķtiecīgi informēšanas pasākumi, lai palielinātu repatriantu pieņemšanu sabiedrībā, jāizpilda infrastruktūras un komunālo pakalpojumu prasības repatriēšanās reģionos, jārada darba iespējas repatriantiem un jāsaskaņo visā Bosnijā un Hercegovinā pensiju, veselības apdrošināšana un izglītības sistēmas, lai panāktu, ka atgriešanās notiek drošos un cieņas pilnos apstākļos, ir ilgtspējīga un dod efektīvu ieguldījumu izlīguma procesā;
16. šajā sakarībā atgādina par saistībām 2005. gada Sarajevas deklarācijas izpildē;
17. ir pārliecināts, ka īpaši svarīgi ir palielināt centienus atgriešanās veicināšanā, ņemot vērā to, ka līdz 2011. gadam ir jāveic jauna tautas skaitīšana, pamatojoties uz sīkāk iedalītiem datiem, lai nodrošinātu atjauninātu pārskatu par Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju struktūru;
18. aicina Bosnijas un Hercegovinas iestādes nekavējoties pievērsties to 8000 iedzīvotāju problēmām, kuri joprojām dzīvo sabiedriskos centros, un kuriem droša un cieņas pilna atgriešanās nav iespējama, un apsvērt piemērotus un cieņas pilnus, noturīgus risinājumus šo cilvēku problēmām;
19. uzskata, ka, ņemot vērā ierobežoto progresu Bosnijas un Hercegovinas minoritāšu tiesību

---

¹ Padomes 2006. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1085/2006, ar ko izveido Pirmspievienšanās palīdzības instrumentu (IPA) (OV L 210, 31.7.2006., 82. lpp.).

jomā, tām ir jāvelta liela uzmanība; atzinīgi vērtē 2008. gada aprīļa vēlēšanu likuma grozījumu, kurā noteiktas valsts minoritāšu tiesības kandidēt vēlēšanās; tomēr pauž nožēlu par to, ka vietu skaita piešķiršana valsts minoritāšu pārstāvjiem tiek atstāta pašvaldību ziņā; turklāt uzsver, ka konsultatīvajām padomēm minoritāšu jautājumos, kuras nesē izveidoja Serbijas Republikā un kuras ir paredzēts izveidot Bosnijas un Hercegovinas Federācijā, ir jāklūst pilnībā darbspējīgām; visbeidzot, pauž nožēlu par nepārtraukto diskrimināciju pret „svešajiem” Bosnijas un Hercegovinas konstitūcijā un vēlēšanu likumos;

20. pauž bažas par neiecietību pret lesbietēm, gejiem, biseksuālām un transeksuālām personām (LGBT), jo īpaši ņemot vērā incidentus pirmā Netradicionālās seksuālās orientācijas festivāla atklāšanā Sarajevā 2008. gada 24. septembrī, un mudina Bosniju un vietējās iestādes veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Bosnijā un Hercegovinā pamattiesības uz miermīlīgu pulcēšanos tiek pilnībā garantētas arī LGBT piederīgām personām;
21. aicina piešķirt vairāk finansējuma valsts pretmīnu stratēģijas mērķim līdz 2009. gadam atbrīvojot Bosniju un Hercegovinu no mīnām; norāda, ka galvenā šīs jomas problēma ir finansējuma trūkums šīs stratēģijas īstenošanai, un tādēļ mudina kompetentās iestādes nodrošināt finanšu līdzekļus, kas nepieciešami šī projekta īstenošanai un pabeigšanai iespējami ātrākā laikā;
22. aicina, lai Komisija garantētu ES finansējumu ANO programmai atbrūošanās jomā, ar mērķi turpināt Bosnijas un Hercegovinas bruņoto spēku lieko ieroču, militārā aprīkojuma un munīcijas iznīcināšanu ANO uzraudzībā, un lai varētu veikt pasākumus, kas nodrošinātu, ka šie ieroči netiek pārdoti starpniekiem, valstīm vai režīmiem ar sliktu slavu;
23. šajā sakarā atgādina, ka nepieciešams efektīvi īstenot jau spēkā esošos noteikumus par īpašuma restitūciju, un mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes pārvarēt savas šaubas par šāda risinājuma pareizību;
24. ir arī pārliecināts, ka lielāka uzmanība jāvelta bezvēsts pazudušajām personām un jautājumam par reparāciju piešķiršanu viņu ģimenēm un atzinīgi vērtē darbu, ko šajā jomā jau veikusi Starptautiskā Komisija bezvēsts pazdušo personu meklēšanai un Bosnijas un Hercegovinas Pazdušo personu institūts; aicina attiecīgās aģentūras autonomo vienību līmenī atbalstīt valsts līmeņa organizāciju darbu, nosūtot tām visu iegūto attiecīgo informāciju;
25. uzskata, ka lielāka vērība jāpievērš rajonos un kantonos notiekošajām kara noziegumiem vēltītajām tiesas prāvām, lai precizētu kompetenču sadalījumu starp centrālo un vietējo līmeni, jānodrošina, ka tiesām un izmeklētājiem ir visi nepieciešamie resursi, lieciniekiem ir pieeja atbilstīgai aizsardzībai, tiek stiprināta policijas un tiesu pārrobežu sadarbība, kā arī tiek saskaņots valsts, kantonu un vietējā līmenī piemērojamais tiesiskais regulējums; aicina Komisiju un Rietumbalkānu valstis rīkoties, lai šajā sakarībā panāktu ievērojamus uzlabojumus reģionālajā un starptautiskajā sadarbībā;
26. šajā sakarībā atbalsta Bosnijas un Hercegovinas Kara noziegumu izmeklēšanas stratēģijas izstrādi, kurai, noskaidrojot potenciālo kara noziegumu gadījumu skaitu, ir jāpalīdz pieņemt politiskos, finanšu un likumdošanas lēmumus un atrast resursus, kas vajadzīgi šo noziegumu izmeklēšanai;
27. pauž bažas par Serbijas Republikā pārsvarā valdošo atmosfēru, kam raksturīga plašsaziņas

līdzekļu, cilvēktiesību aktīvistu un pilsoniskās sabiedrības kopumā iebiedēšana, un mudina politiskos vadītājus atzīt neatkarīgo plašsaziņas līdzekļu un NVO nozīmi valsts demokrātiskajā dzīvē;

28. pauž nožēlu par Serbijas Republikas draudiem vienpusīgi izstāties no valsts enerģijas pārvades uzņēmuma un izveidot savu uzņēmumu, atceļot atbalstu reformai, par kuru iepriekš tika sasniegta vienošanās; norāda, ka šī rīcība būtu vājinājusi Bosnijas centienus saistībā ar valsts stabilizācijas un asociācijas procesu (SAP); vienlaikus mudina Federācijas iestādes pieņemt ilgi gaidītos tiesību aktus elektrības piegādes jomā;
29. aicina veikt atbilstīgas darbības kā atbildi tam, ka Bosnija un Hercegovina parakstīja divpusēju imunitātes nolīgumu ar ASV attiecībā uz Starptautisko krimināltiesu, kas neatbilst ES kopējai nostājai un pamatprincipiem šajā jomā,
30. pauž nožēlu par to, ka, neskatoties uz Bosnijas un Hercegovinas nopietnajām problēmām cīņā pret korupcijas kontroli, organizēto noziedzību, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un narkotiku tirdzniecību, progresu šajā jomā kavē politiskā iejaukšanās, politiskās gribas trūkums un nepietiekamā koordinācija starp dažādajām autonomo vienību aģentūrām un politiskajiem spēkiem; mudina Bosnijas un Hercegovinas iestādes strauji uzsākt tālākus pasākumus šo problēmu atrisināšanai;
31. uzskata, ka diskusijas par turpmāko valsts konstitucionālu uzbūvi ir jāvada Bosnijas un Hercegovinas un parlamentam; pieprasa rīkot pārredzamas un atklātas sabiedriskas diskusijas, pilnībā iesaistot pilsonisko sabiedrību; uzskata, arī ka konstitucionālo noregulējumu jāpanāk uz Bosnijas un Hercegovinas dažādo politisko partiju brīvprātīgas vienošanās pamata; tomēr uzskata, ka starptautiskā sabiedrība un ES Īpašais pārstāvis var sniegt nozīmīgu ieguldījumu, un aicina tos sadarībā ar Eiropas Padomes Venēcijas Komisiju un Eiropas Padomi sniegt šo diskusiju vadīšanai nepieciešamo atbalstu;
32. aicina vietējos politiķus atzīt Bosnijas un Hercegovinas valsts strukturālās reformas nepieciešamību; tomēr atgādina, ka šī reforma var būt veiksmīga tikai tad, ja tās pamatā ir reālistiski pieņēmumi;
33. atgādina, ka centralizētas valsts stiprināšana nenozīmē autonomo vienību vājināšanu, bet gan apstākļu radīšanu efektīvai administrēšanai, kas sniedz labumu visiem Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotājiem daudzās jomās, piemēram, izveidojot vienotu tirgu; vienlaikus brīdina par konstitucionālo diskusiju izmantošanu kā iespēju nepamatoti piedēvēt vienībām pilnvaras un prerogatīvas, kuras ir raksturīgas suverēnai valstij;
34. atgādina Bosnijas un Hercegovinas iestādēm viņu pienākumu pilnībā sadarboties ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušajai Dienvidslāvijai, īpaši attiecībā uz joprojām nenotverto bēgļu arestēšanu, potenciālo liecinieku atrašanu un aizsardzību, kā arī prāvām un izmeklēšanai nepieciešamo dokumentu un citu pierādījumu nodošanu tribunālam;
35. pauž nožēlu par to, ka vēlēšanu iestādes nav atrisinājušas to Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāju problēmas, kuri kara laikā pārcēlās uz ārzemēm, taču vēlas izmantot savas balsošanas tiesības; uzskata, ka risinājumu var atrast, sadarbojoties ar kaimiņvalstīm, lai atļautu šiem pilsoņiem reģistrēties;
36. uzskata, ka galvenajam starptautiskās sabiedrības un arī vietējo līderu mērķim joprojām ir

jābūt jautājumam par Augstā pārstāvja biroja slēgšanu, vienlaikus palielinot ES Īpašā pārstāvja nozīmi; mudina politiskos vadītājus darboties, ievērojot viņiem šajā sakarībā uzliktos pienākumus, un pielikt visas pūles Miera īstenošanas padomes valdes izvirzīto piecu mērķu un divu priekšnoteikumu īstenošanai, lai ar vienprātīga procesa palīdzību realizētu pāreju no Augstā pārstāvja uz ES Īpašo pārstāvi;

37. pauž neapmierinātību par to, ka nav panākta virzība *Brko* rajona noteikumu pabeigšanā; brīdina Bosnijas un Hercegovinas politiskos līderus, ka šķīrējtiesas nolēmums par *Brko* statusu ir galīgs, un to nedrīkst apšaubīt;
38. aicina arī Bosnijas politiķus atzīt, ka vajadzīgs saprātīgs īpašumu sadalījums starp valsti un citiem administratīvajiem līmeņiem, kas ir viens no Augstā pārstāvja biroja slēgšanas iemesliem; mudina viņus nopietni iesaistīties sarunās par šo ieilgušo problēmu; atgādina, ka valstij ir jāpiešķir vajadzīgie resursi savu uzdevumu izpildei;
39. atgādina starptautiskās sabiedrības pārstāvjiem, ka viņu partneri Bosnijā un Hercegovinā ir šīs valsts iestādes, nevis galveno politisko partiju vadītāji; tādēļ uzskata, ka Bosnijas un Hercegovinas iestādes ir jāiesaista un tām ir jākļūst par galvenajām dalībniecēm šīs valsts reformu procesā;
40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, Bosnijas un Hercegovinas valdībai un Augstajam pārstāvim - ES Īpašajam pārstāvim Bosnijā un Hercegovinā.